Євангелія від Матея 9

Оздоровлення розслабленого 1-8; покликання Матея 9-13; про піст 14-17; оздоровлення кровоточивої та воскресіння дочки начальника 18-26; оздоровлення двох сліпих 27-31; і німого біснуватого 32-38.

1 Сівши у човен, він переплив назад і прибув у своє місто.

2 І от принесено до нього розслабленого, що лежав на ношах. Побачивши їхню віру, Ісус сказав розслабленому: “Бадьорися сину, твої гріхи відпускаються.”

3 Та тут деякі з книжників заговорили між собою: “Він хулить.”

4 Ісус, знавши їхні думки, каже: “Чого лукаве думаєте в серцях ваших?

5 Що легше сказати: Твої гріхи відпущені, – чи сказати: Встань і ходи!

6 Та щоб знали, що Син Чоловічий має владу на землі гріхи відпускати”, – каже розслабленому: “Встань, візьми твої ноші та й іди до свого дому.”

7 Встав той і пішов до свого дому.

8 Народ же, бачивши це, настрахався і славив Бога, що дав таку владу людям.

9 Ідучи звідтіля, Ісус побачив мимохідь чоловіка, на ім'я Матей, що сидів на митниці, і сказав до нього: “Іди за мною!” Той устав і пішов слідом за ним.

10 Коли Ісус був при столі в його домі, прийшло багато митарів і грішників, то й посідали з ним і з його учнями.

11 Побачивши це, фарисеї почали говорити його учням: “Чого це ваш учитель їсть з митарями та грішниками?”

12 Почувши те, озвався: “Здорові не потребують лікаря, лише хворі.

13 Ідіть, отже, і навчіться, що значить: Я милосердя хочу, а не жертви. Бо я прийшов кликати не праведних, а грішних.”

14 Тоді приступили до нього учні Йоана й кажуть: “Чому ми й фарисеї постимо (багато), а твої учні не постять?”

15 Ісус відповів їм: “Чиж личить весільним гостям сумувати, поки молодий з ними? Надійдуть дні, коли від них заберуть молодого, і тоді будуть постити.

16 Ніхто не пришиває латки з нової тканини до старої одежі, бо латка в одежині збіжиться, і діра стане гірша.

17 І не вливають вина нового в старі бурдюки, а то бурдюки розтріснуться і вино розіллється та й бурдюки пропадуть; а вливають вино молоде в нові бурдюки, тож одне й друге збережеться.”

18 Коли він їм казав це, приступив один начальник і, вклонившися, мовить йому: “Дочка моя

тількищо померла. Прийди но, поклади на неї свою руку, і вона оживе.”
19 Підвівсь Ісус і пішов за ним, а й учні його.
20 І от одна жінка, що дванадцять років нездужала на кровотечу, приступила ззаду й доторкнулась до краю його одежі.
21 Казала бо сама до себе: “Як тільки доторкнуся до краю його одежі, видужаю.”
22 Ісус же, обернувшись, побачив її і каже: “Бадьорися, дочко! Віра твоя спасла тебе.” І видужала жінка від тієї ж години.
23 А коли Ісус прибув до дому начальника й побачив там сопільників і юрбу схвильовану,
24 сказав: “Уступіться, бо дівча не вмерло, а спить.” І насміхалися з нього.
25 Якже випроваджено людей, він увійшов, узяв її за руку, і дівча встало.
26 Чутка про це розійшлась по всій тій країні.
27 І як Ісус відходив звідти, слідом за ним пустилися два сліпці й кричали: “Помилуй нас, сину Давидів!”
28 І коли він увійшов до хати, сліпці приступили до нього, а він спитав їх: “Чи віруєте, що я можу це зробити?” – “Так, Господи!” - кажуть йому ті.
29 Тоді він доторкнувся до їхніх очей, мовивши: “Нехай вам станеться за вашою вірою!”
30 І відкрились їхні очі. Ісус же суворо наказав їм: “Глядіть, щоб ніхто не знав про це.”
31 Та ті, вийшовши, розголосили про нього чутку по всій країні.
32 А як вони виходили, приведено до нього німого, що був біснуватий.
33 Коли ж він вигнав біса, німий почав говорити, і люди дивувалися, кажучи: “Ніколи щось таке не об'являлося в Ізраїлі!”
34 Фарисеї ж говорили: “Він виганяє бісів князем бісівським!”
35 Ісус обходив усі міста і села, навчаючи в їхніх синагогах, проповідуючи Євангелію царства та вигоюючи всяку хворобу й недугу.
36 Він, бачивши юрми народу, милосердився над ними, бо вони були стомлені й прибиті, немов ті вівці, що не мають пастуха.
37 Тоді він каже своїм учням: “Жнива великі, та робітників мало.
38 Просіть, отже, Господаря жнив, щоб вислав робітників на свої жнива.”